

Tao

Tao, jonka voi sanoin ilmaista, ei ole ikuinen *Tao*;
nimi, jonka voi määritellä, ei ole ikuinen nimi.

Olematon on taivaan ja maan alku;
oleva on kymmenentuhannen olion äiti.
Olematon on ainainen,
sen mysteeriä voidaan havainnoida;
oleva on ainainen,
sen pieniä yksityiskohtia voidaan tarkkailla.
Näillä kahdella on samasta alusta huolimatta eri nimet,
yhdessä niitä kutsutaan mysteeriksi.
Mysteerien mysteeri,
kaikkien salaisuuksien ovi.

Kaikki taivaan alla tietävät kauneuden kauniiksi,
mikä on paha;
kaikki tietävät hyvän hyväksi, mikä ei ole hyvä.
Toden totta,
oleva ja olematon synnyttävät toisensa,
vaikea ja helppo määritetään toisillaan,
pitkä ja lyhyt mitataan toisillaan,
korkeaa ja matalaa verrataan toisiinsa,
ääni ja sävy sointuvat toisissaan,
edellistä seuraa jälkimmäinen;
näin on aina oleva!
Sen vuoksi Viisas tekee ilman tekoja,
opettaa ilman sanoja;
kymmenentuhatta oliota toimii ilman alkua.
Synnyttää, mutta ei omista,
toimii muista riippumatta,
saavuttaa tuloksia, mutta ei viivy niissä.
Joka ei viivy tuloksissa, ei menetä niitä.

Kun jaloja miehiä ei arvosteta,
kansa ei kilvoittele;
kun vaikeasti saatavia tavaroita ei pidetä arvossa,
kansa ei varasta;
kun haluja herättäviä asioita ei näytetä,
kansan sydämelle ei aiheudu sekavuutta.
Siksi Viisas hallitsee näin:
tyhjentää ihmisten sydämet,
täyttää heidän vatsansa,
heikentää heidän tahtoansa,
vahvistaa heidän luitaan.
Pitää kansan vailla tietoja ja haluja,
jolloin ne, joilla on tieto, eivät tohdi toimia.
Toimii toimimattomuudella, ei jätä mitään hallitsematta.

Tao on tyhjä,
kuitenkin sitä käytetään, eikä se lopu.
Se on pohjattoman syvä,
se näyttää olevan kymmenentuhannen olion kantaisä.
Se tylsyttää terävyyden,
avaa solmut,
säätlee kirkkautta
ja sekoittuu tomuun.
Se uppoaa näkymättömään,
kuitenkin se näyttää olevan.
En tiedä, kenen poika se on,
se on ollut jo ennen kuviteltua esi-isää.

Taivas ja maa eivät sääli,
ne pitävät kymmentätuhatta oliota olkisina uhrikoirina;
Viisas ei sääli,
kansa on hänelle kuin olkikoirat.
Taivaan ja maan väli, eikö se ole kuin palkeet?
Tyhjä mutta ei voimaton,
liikkeessä yhä enemmän tulee ulos.
Paljot sanat johtavat loppumiseen,
on parempi pysyä ytimessä.

Laakson henki ei kuole,
sitä sanotaan mystiseksi naaraaksi.
Mystisen naaraan porttia
kutsutaan taivaan ja maan juureksi.
Olevalta näyttävä, kulumaton se on:
sitä käytetään, eikä se lopu.

Taivas on kestävä, maa pysyvä.

Kestävä ja pysyvä, koska ne eivät luo itseään;

sen vuoksi ne kestävät ja pysyvät.

Niin Viisas jättäytyy taakse mutta onkin edessä;

vaikka hän etääntyy, hän on läsnä.

Eikö niin, koska hän ei ole itsekäs,

hän toteutuu?

Korkein hyvyys on kuin vesi.
Vesi hyödyttää kymmentätuhatta oliota
muttei kilvoittele.
Se viipyy paikoilla, joita ihmiset inhoavat.
Siksi se on lähellä *Taoa*.
Viipyessään hyvyttää paikat,
sydänten syvyyden,
ihmisten ihmisyyden,
puheiden luotettavuuden,
hallinnon oikeuden,
toiminnan kyvykkyyden
ja liikkuessaan ajan.
Sillä, joka ei kilvoittele, ei ole huolta.

Jännittää ja kiristää,
on parempi lopettaa ajoissa;
takoo ja teroittaa,
ei voi säilyttää samana pitkään.
Salin täysi kultaa ja jadea,
kukaan ei voi sitä suojata;
rikkaudessa, kunniassa kopeilee,
itse aiheuttaa vahinkoa.
Tuloksen saavutettuaan vetäytyy:
tämä on taivaan *Tao*.

Sielun ja ruumiin ykseys,

voiko se olla hajaantumatta?

Kun keskittyy hengitykseen ja muuttuu pehmeäksi,

voiko olla kuin vastasyntynyt?

Kun tomu pyyhkiytyy ja on puhdas kuin läpinäkyvä peili,

voiko olla tahraton?

Kun rakastaa kansaa ja hallitsee maata,

voiko olla teoton?

Kun taivaan ovi avautuu,

voiko olla naaraan kaltainen?

Kun kirkastuneena toimii kaikkiin neljään suuntaan,

voiko olla tietämätön?

Kolmekymmentä puolaa yhdistyy pyörännapaan,
välissä on tyhjää tilaa,
tästä johtuu kärryjen käytännöllisyys.
Tehdään savesta muoto, tyhjää tilaa voi käyttää astiana.
Veistetään ovet ja ikkunat,
tyhjää tilaa voi käyttää huoneena.
Tällä tavoin voi hyötyä siitä, mitä on,
ja käyttää sitä, mitä ei ole.

Viisi väriä sokeuttaa ihmisten silmät;
viisi säveltä kuurouttaa ihmisten korvat;
viisi makua tekee ihmisten suut ahneiksi;
ratsastus ja metsästys tekevät ihmisten sydämet
riehakkaiksi;
vaikeasti saatavat tavarat saavat ihmiset varuilleen.
Siksi Viisas toimii vatsanmukaisesti, ei silmän.
Hän hylkää tuon ja valitsee tämän.

Suosio ja häpeä yllättävät,
jos niiden taakkaa arvostaa kuin itseä.

Miksi sanotaan ”suosio ja häpeä yllättävät”?
Suosio on alamainen,
kun se saavutetaan, yllätytään,
kun se menetetään, yllätytään;
tämän vuoksi sanotaan suosion ja häpeän yllättävän.

Mitä tarkoittaa: ”niiden taakkaa arvostaa kuin itseä”?
Minulla on suuri taakka, koska minulla on minut;
jos minulla ei olisi itseäni, mikä taakka minulla olisi?

Niinpä taivaanalaisen vuoksi arvostetaan kaikkea
kuin itseä,
voidaan saada turva taivaan alla;
taivaanalaisen vuoksi rakastetaan kaikkea kuin itseä,
voidaan saada tuki taivaan alla.

Tuijotetaan, ei nähdä, kutsutaan hahmottomaksi;
kuunnellaan, ei kuulla, nimitetään äänettömäksi;
tavoitellaan, ei saada kiinni, sanotaan aineettomaksi.

Näitä kolmea ei pidä erikseen pohtia,
sillä ne yhtyvät yhdeksi sekoittuneena.

Sen yllä ei ole kirkkautta,
sen alla ei ole pimeyttä.

Hämärä, loputon, sitä ei voi nimetä.

Se palaa aineettomaan.

Sitä kutsutaan muodoksi vailla muotoa,
hahmottomaksi hahmoksi.

Sitä sanotaan himmeäksi:

kun kulkee sitä vastaan, ei näe sen kasvoja,
kun seuraa sitä, ei näe sen jälkiä.

Pitämällä muinaisuudessa alkaneen *Taon* voi hallita
kulloistakin olevaa.

Voi tietää muinaisen alun, sitä sanotaan *Taon* luonnoksi.

Muinaisuuden taitava *Taon* seuraaja
hienovarainen, salaperäinen,
syvyyden vuoksi häntä ei voi käsittää.
Sen tähden vastahakoisesti kuvataan häntä:
valpas kuin se, joka ylittää jäätyneen virran talvella;
epäröivä, varovainen kuin se,
joka pelkää naapureita neljältä suunnalta;
vakava, pidättyväinen kuin vieras;
hauras kuin sulava jää;
alkuperäinen kuin veistämätön puu;
laaja, avoin kuin laakso;
sekoittunut kuin samea vesi.
Mikä voi selkeyttää sameuden, jotta se kirkastuisi hiljaa?
Mikä voi voimistaa hiljaisuuden,
jotta se syntyisi vähitellen uudestaan?
Taoa ylläpitävä ei tavoittele täyttymistä.
Joka ei tavoittele täyttymistä,
voi syntyä kätkeytyneenä uudestaan.

Päästään tyhjyyden äärimmäisyyteen,
pysytään hiljaisuuden viattomuudessa.

Kymmenettuhannet oliot toimivat samanaikaisesti,
ja voin tarkkailla niiden paluuta.

Oliot kukoistavat,
mutta lopuksi jokainen palaa juurilleen.

Tätä sanotaan hiljaisuudeksi,
hiljaisuus on nimeltään alkulähteelle paluu.
Alkulähteelle paluuta sanotaan aina olevaksi,
aina olevan tuntemista kutsutaan valaistumiseksi.
Jos ei tunne aina olevaa,
harhakuvitelma aiheuttaa onnettomuuksia.

Aina olevan tunteminen sisältää kaiken,
kaiken sisältävää seuraa oikeudenmukaisuus,
oikeudenmukaisuutta seuraa kokonaisuus,
kokonaisuutta seuraa taivas,
taivasta seuraa *Tao*,
Taoa seuraa ikuisuus.
Vaikka ruumis kuolee, olemassaolo jatkuu.

Suurinta ei tiedetä;
pienempää lähellä ollaan ja kehutaan;
seuraavaa pelätään;
vielä pienempää halveksitaan.
Uskottavuus ei riitä, sitä ei uskota.

Oi, kaikessa rauhassa vähäisiä sanoja arvostetaan.
Menestyksen saavutettuaan kansa sanoo:
”Me teimme sen itse.”

Kun suuri *Tao* hylätään,
lähimmäisenrakkaus ja oikeudenmukaisuus vallitsevat;
äly ja tieto astuvat esiin,
ja suuri teeskentely seuraa niitä;
kun suvun suhteet eivät ole sopusoinnussa,
on kuuliaisuutta ja kiltteyttä;
kun isänmaa on sekasorrossa,
esiin tulee uskollisia ministereitä.

Hävitetään pyhyys, hylätään tieto,
kansa hyötyy satakertaisesti;
hävitetään lähimmäisenrakkaus,
hylätään oikeudenmukaisuus,
kansa kunnioittaa taas vanhempia ja on lempeä;
hävitetään kierous, hylätään hyöty,
rosvoja ja varkaita ei enää ole.
Nuo kolme ovat pelkkiä sanoja, se ei riitä.
Sen vuoksi osoitetaan kansalle, mihin se kuuluu:
näytetään värittämätön silkki
ja annetaan pidettäväksi veistämätön puu,
vähennetään ajattelua ja heikennetään halua,
hävitetään oppi, eikä huolta enää ole.

Myöntely ja komentelu,

mitä eroa niillä on?

Hyvä ja paha, kuinka kaukana ne ovat toisistaan?

Mitä ihmiset pelkäävät on pelättävää.

Kuinka laajoja ne ovat, ilman loppua!

Kaikki riemuisevat,

kuin suurissa juhlissa,

kuin noustaessa torniin keväällä.

Minä yksin olen välinpitämätön ja hiljainen kuin

vastasyntynyt, joka ei vielä hymyile tai naura;

häilyvä, väsynyt ja eksynyt kuin se, jolla ei ole

määränpäätä.

Kaikki näyttävät saaneet jotain lisää,

minä yksin kadottaneen.

Minulla on typeryksen sydän!

Kaikki muut ovat loistavia, minä yksin himmeä,
muut ovat tarkkaavaisia, minä yksin tylsämielinen.

Hämärä kuin meri, pysähtymätön kuin tuulenpuuska.

Kaikki muut pyrkivät johonkin,
minä vain olen itsepäinen ja yksinkertainen.

Minä yksin olen erilainen kuin muut,
sillä arvostan Äitiä, joka antaa ravintoa.

Suuren *ten* olemus ainoastaan seuraa *Taoa*.

Tao on aineena käsittämätön, näkymätön.

Käsittämätön, näkymätön, siinä on muoto;

käsittämätön, näkymätön, siinä on aine.

Hämärä, syvä, siinä on ydin;

ydin on aito, siinä on totuus.

Muinaisuudesta nykyhetkeen sen nimi ei katoa.

Se näkee kaikkien alun.

Miten tiedän, että kaikkien alku on sellainen?

Tällä tavoin.

On taituttava tullakseen ehjäksi,
on taivuttava tullakseen suoraksi,
on tyhjennyttävä tullakseen täydeksi,
on kuluttava tullakseen uudeksi;
vähä saa,
paljosta hämmentyy.

Sen vuoksi Viisas pitää Ykseyttä mittanuorana
taivaan alla.

Hän ei näyttäydy, siksi hän loistaa;
hän ei luo itseään, siksi hänet nähdään;
hän ei kerskaile, siksi hän toteutuu;
hän ei korota itseään, siksi hän pysyy.

Kun hän ei kilvoittele,
kukaan ei voi kilvoitella hänen kanssaan.

Muinaisten sanonnan mukaan:

”On taituttava tullakseen ehjäksi.”

Nämä eivät ole tyhjiä sanoja!

Totena, ehyenä kaikki palaavat.

Vähäinen puhe on luonnollista.

Tuulenpyörre ei puhalla koko aamua,

eikä rankkasade kestä koko päivää.

Mikä luo tämänkaltaisen?

Taivas ja maa.

Taivas ja maa eivät pysy kauan, miten ihminen?

Sen vuoksi ne,

jotka seuraavat *Taoa*, yhtyvät *Taoon*;

jotka seuraavat *tetä*, yhtyvät *tehen*;

jotka seuraavat menettämistä, yhtyvät menettämiseen.

Taoon yhtyvän *Tao* myös iloiten vastaanottaa;

tehen yhtyvän *te* myös auliisti pitää;

menettämiseen yhtyvää

menettäminen myös mielellään seuraa.

Luottamus ei riitä, luottamusta ei ole.

Seisoo varpaillaan, ei seiso tukevasti;

harppailee, ei pääse kauas.

Näyttäytyvä ei loista;

itsensä luova ei näy;

kerskaileva ei toteudu;

itsensä korottava ei pysy.

Taon mukaan sanotaan:

”Kylläiselle jätettyä ruokaa ja ylenmääräistä rasvaa
kaikki inhoavat.”

Sen tähden *Taossa* toteutuva ei noissa viivy.

On Ykseys,
ennen taivasta ja maata.
Hiljainen ja tyhjä,
riippumaton ja muuttumaton,
alati toistuvassa liikkeessä, katoamaton,
sitä voi sanoa taivaan ja maan äidiksi.
En tiedä sen nimeä,
vastahakoisesti nimitän sitä *Taoksi*,
haluttomasti nimitän *Suureksi*.
Suuri tarkoittaa ”eteenpäin kulkemista”,
”eteenpäin kulkeminen” tarkoittaa ”kauaksi kulkemista”,
”kauaksi kulkeminen” tarkoittaa ”takaisin palaamista”.
Tämän vuoksi *Tao* on suuri, taivas on suuri,
maa on suuri, ihminen on suuri.
On neljä suurta, ihminen on yksi niistä.
Ihminen seuraa maan lakia, maa taivaan,
taivas *Taon* ja *Tao* oman luontonsa lakia.

Raskaus on keveyden juuri,
tyyneys on kiihkeyden herra.
Jalo mies vaeltaa koko päivän
mutta ei jätä raskasta kuormaa.
Vaikka on komeita ylellisiä nähtävyyksiä,
hän pysyttelee tyyneesti etäällä.
Entä kun kymmenentuhannen valjakon omistaja toimii
kevyin mielin taivaan alla?
Kevyt irtoaa juuriltaan,
kiihkeä menettää hallinnan.

Taitava vaellus ei jätä jälkiä;
taitava puhe ei tee virheitä;
taitava laskeminen ei hyödynnä taulukoita;
taitava sulkeminen ei käytä salpaa,
silti suljettua ei voi avata;
taitava sidonta ei solmi nuoraa,
silti sidosta ei voi avata.

Sen vuoksi, Viisas alati auttaa taitavasti ihmistä,
siksi ei ole hylättyä ihmistä;
Viisas alati huolehtii taitavasti asioista,
siksi ei ole hylättyä asiaa.

Tätä sanotaan valaistumisen seuraamiseksi.
Sen vuoksi,
taitava ihminen on taitamattoman opettaja,
taitamaton on taitavan lähtökohta.

Jos ei arvosta opettajaa eikä rakasta lähtökohtaa,
älystä huolimatta eksyy pahoin.

Tätä sanotaan keskeiseksi salaisuudeksi.

Tuntea uros, pysyä naaraassa, taivaan alla sola.

Solassa taivaan alla ikuinen *te* ei jätä:

paluu takaisin vastasyntyneen tilaan.

Tuntea valkeus, pysyä mustassa, taivaan alla malli.

Mallissa taivaan alla ikuinen *te* ei erehdy:

paluu takaisin rajoittamattomaan.

Tuntea kunnia, pysyä häpeässä, taivaan alla laakso.

Laaksossa taivaan alla ikuinen *te* riittää:

paluu takaisin veistämättömään puuhun.

Veistämättömästä puusta tehdään astia,

Viisas käyttää sitä, hänestä tulee johtaja.

Siksi suurta järjestystä ei voi pilkkoa.

Toimitaan ja tavoitellaan taivaan alla,
minä näen, ettei se onnistu.

Taivaan alla pyhä astia,
sitä ei voi tehdä,
siihen ei voi tarttua.

Joka tekee, epäonnistuu,
joka tarttuu, menettää.

Kaikki oliot kulkevat edellä tai seuraavat takana,
korskuvat tai läähättävät,
ovat vahvoja tai voimattomia,
etenevät tai tuhoutuvat.

Sen vuoksi Viisas hylkää liiallisuuden,
hylkää kohtuuttomuuden,
hylkää äärimmäisyyden.

Joka avustaa ihmisten hallitsijaa *Taon* mukaisesti,
ei valloita taivaan alla asein.
Aseiden käyttö tuo seuraamuksia.
Missä sotajoukko viipyy,
siellä kasvavat ohdakkeet ja orjantappurat.
Suurten sotajoukkojen jälkeen seuraavat huonot vuodet.

Taitavuudella saa pelkkiä ansioita,
älä osoita niillä voimaasi.
Saavutuksilla älä luo itseäsi,
saavutuksissa älä korota itseäsi,
saavutuksilla älä kerskaile;
saavutukset sitovat,
saavutuksilla ei osoiteta voimaa.
Mikä on voimakkaimmillaan alkaa heiketä.
Tätä sanotaan ei-*Taoksi*;
ei-*Tao* loppuu pian.

Aseet eivät tiedä hyvää, kaikki vihaavat niitä;
sen vuoksi *Taoa* toteuttava ei viivy niiden parissa.

Oleskellessaan jalo mies pitää vasenta arvokkaampana
mutta aseita käyttäessään oikeata.

Ase ei ole hyväenteinen väline, ei jalon miehen väline.
Jos on pakko käyttää asetta,
on paras olla rauhallinen ja mieleltään kevyt.
Voitolla ei pidä kehuskella;
se, joka kehuskelee, on mieltynyt ihmisten tappamiseen.
Joka on mieltynyt tappamiseen,
ei voi saavuttaa taivaan alla.

Ilojuhlassa pidetään vasenta puolta arvokkaampana,
surujuhlassa oikeata.
Sotajoukon alempi päällikkö asetetaan vasemmalle,
ylempi päällikkö oikealle.
Se on surujuhlan tapa.
Jos tapetaan paljon ihmisiä, surraan itkien.
Voiton jälkeen järjestetään surujuhla.

Tao on ikuinen, nimetön, veistämätön puu.

Vaikka se on huomaamaton, taivaan alla sitä ei voi ylittää.

Kun ruhtinaat ja kuninkaat pystyvät pitämään sen,
kymmenettuhannet oliot tottelevat luonnollisesti.

Taivas ja maa yhtyvät, mesikaste lankeaa,

kansa asettuu itse ilman käskyjä.

On alettu hallita, nimet syntyvät.

Kun nimet ovat olemassa, ihminen tietää rajansa.

Kun tietää rajansa, välttyy vaaralta.

Tao on taivaan alla,

kuin laaksojen virrat virtaamassa jokeen ja mereen.

Toisten tunteminen on älykkyyttä,
itsensä tunteminen on valaistumista.

Toisten voittaminen on vahvuutta,
itsensä voittaminen on todellista voimaa.

Tyytyväisyyden tunteminen on rikkautta,
vastusten voittaminen on lujatahtoisuutta.

Kun ei menetä juurtaan, pysyy.
Kuolee mutta ei katoa: se on pitkäikäisyyttä.

Suuri *Tao* tulvii, se voi tulvia vasemmalla tai oikealla.

Kymmenentuhatta oliota elää siitä riippuvaisina,
eikä *Tao* kieltäydy siitä.

Se toteuttaa oliot mutta ei omista niitä.

Se vaatettaa ja ravitsee kymmenentuhatta oliota,
mutta ei ole niiden omistaja; sitä voidaan sanoa pieneksi.

Kymmenentuhatta oliota palaa siihen,
mutta se ei ole niiden omistaja,
sitä voidaan sanoa suureksi.

Se ei luo itseänsä suureksi,
sen vuoksi sen suuruus toteutuu.

Pitää *Taon* mielikuva:

kaikki taivaan alla on yhtä.

Kanssakäymisessä ei tehdä vahinkoa,
se on turvallista, rauhallista ja vakaata.

Musiikki ja herkut pysäyttävät ohimenevät.

Taon sanat, kevyet ja tuoksuttomat.

Katso sitä, et näe,
kuuntele sitä, et kuule,
käytä sitä, se ei lopu.

Jos halutaan kutistaa, on laajennettava;
jos halutaan heikentää, on vahvistettava;
jos halutaan tuhota, on edistettävä;
jos halutaan ottaa, on annettava.

Tämä on huomaamattoman valaistumista.

Pehmeät ja heikot voittavat kovat ja voimakkaat.

Kalat eivät voi poistua veden syvyydestä,
valtakunnan terävää asetta ei voi näyttää ihmisille.

Tao on ainainen, ei tee mitään, ei jätä mitään tekemättä.
Jos ruhtinaat ja kuningas pysyvät siinä,
kymmenentuhatta oliota kehittyy itsestään.
Kehittymisessä syntyy halu;
minä hillitsen sen nimettömällä,
veistämättömällä puulla.
Kun hillitsee nimettömällä,
veistämättömällä puulla, halua ei synny.
Ilman halua mieli tyyntyy,
taivaan alla ihminen asettuu itsestään paikoilleen.

T_E

Ylin *te* ei pidä itseään *te:nä*, näin se on *te*;
alin *te* ei luovu *te:stä*, näin se ei ole *te*.
Ylin *te* ei toimi eikä luo itseään siitä;
alin *te* ei toimi mutta luo itsensä siitä.
Ylin lähimmäisenrakkaus toimii mutta ei luo itseään
siitä;
ylin oikeudenmukaisuus toimii ja luo itsensä siitä.
Ylin rituaali toimii. Jos sitä ei seurata,
se nostaa kätensä ja tempaa mukaansa.
Sen vuoksi,
kun *Tao* menetetään, tulee *te*,
kun *te* menetetään, tulee lähimmäisenrakkaus,
kun lähimmäisenrakkaus menetetään,
tulee oikeudenmukaisuus,
kun oikeudenmukaisuus menetetään, tulee rituaali.
Rituaali on uskollisuuden ja luotettavuuden pintaa,
sekavuuden alku.
Tietäminen on *Taon* päällyslehti ja tietämättömyyden alku.
Sen vuoksi kunnon mies pysyy syvyydessä, ei pinnassa;
pysyy hedelmässä, ei ulkokuoressa.
Siksi hylätään tuo ja valitaan tämä.

Muinaisuudessa Ykseyden saavuttaneet:
taivas saavutti Ykseyden ja tuli kirkkaaksi;
maa saavutti Ykseyden ja tuli vankaksi;
Jumala saavutti Ykseyden ja tuli hengeksi;
laakso saavutti Ykseyden ja tuli kukoistavaksi;
kymmenentuhatta oliota saavutti Ykseyden ja sai kasvaa;
ruhtinaat ja kuninkaat saavuttivat Ykseyden ja saivat
oikeuden hallita taivaan alla.

Ykseyden saavuttaminen johtaa siihen.

Sanotaan, että jos taivas ei olisi kirkas,

se hajoaisi;

jos maa ei olisi vankka,

se sortuisi;

jos Jumala ei olisi henki,

se haihtuisi;

jos laakso ei olisi kukoistava,

se lakastuisi;

jos kymmenentuhatta oliota eivät saisi kasvaa,

ne tuhoutuisivat;

jos ruhtinailla ja kuninkailla ei olisi oikeutta hallita,

he katoaisivat.

Sen vuoksi,

kunnian perusta on mitättömyys,
korkeuden kulmakivi on alhaisuus.
Siksi kuninkaat kutsuvat itseään nimillä ”orpo”,
”yksinäinen” ja ”puutteenalainen”.
Eikö tämä merkitse: kunnian perusta on mitättömyys?
Sen tähden korkeimmassa arvossa ei ole arvoa.
Siksi ei haluta olla kuin kaiverrettu jade
vaan kuin vaatimaton kivi.

Toistumalla *Tao* toimii, heikkous on *Taon* voima.

Taivaan alla kymmenentuhatta oliota syntyy olevasta,
oleva syntyy olemattomasta.

Ylevimmät kuulevat *Taosta*,
ahkeroivat toteuttaakseen sitä;
keskinkertaiset kuulevat *Taosta*, toisinaan pitävät sen,
toisinaan kadottavat sen;
alhaiset kuulevat *Taosta* ja nauravat sille ääneen.
Jos ei naureta, sitä ei pidetä *Taona*.
Sen vuoksi on sanottu:
”Valoisa *Tao* näyttää pimeältä;
etenevä *Tao* näyttää peräytyvältä;
tasainen *Tao* näyttää epätasaiselta.
Ylin *te* on kuin laakso,
suuri valkeus näyttää likaiselta;
laajin *te* näyttää riittämättömältä;
vankin *te* näyttää hauraalta;
olemuksen aitous näyttää häipyvältä.
Suuri neliö ei ole kulmikas;
suuri astia valmistuu myöhemmin;
suuri musiikki on vähä-äänistä;
suuri muoto on muodoton, *Tao* kätkeytyy ilman nimeä.”
Vain *Tao* taitavasti antaa ja toteuttaa.

Tao synnyttää yhden,
yksi synnyttää kaksi,
kaksi synnyttää kolme,
kolme synnyttää kymmenentuhatta oliota.
Kymmenentuhatta oliota kantavat *yiniä*
ja syleilevät *yangia*,
yhdistyvät *qi*hin ja tulevat sopusointuisiksi.
Ihmiset inhoavat yksinäisyyttä,
orpoutta ja puutteenalaisuutta,
mutta kuningas ja ruhtinaat kuvaavat itseään
noilla sanoilla.
Näin hyöty voi lisääntyä vähentämällä
tai vähentyä lisäämällä.
Sitä, mitä ihminen opettaa, minäkin opetan:
väen väkisin ei kuolla luonnollisesti!
Tämä on oppini perusta.

Pehmein taivaan alla laukkaa taivaan alla kovimmassa.
Olematon oleva tunkeutuu aukottomaan;
tällä perusteella ymmärrän teottoman hyödylliseksi.

Sanoitta opettaminen, teottoman hyödyllisyys,
taivaan alla harvat yhtyvät siihen.

Maine ja elämä, kumpi on läheisempi?
Elämä ja omaisuus, kumpi on tärkeämpi?
Saaminen ja elämän menettäminen,
kumpi on sairaampaa?

Joka mieltyy enemmän, kuluttaa enemmän;
joka varautuu enemmän, menettää enemmän.

Sen vuoksi se, joka tietää, mikä riittää, ei joudu häpeään;
se, joka ymmärtää pysähtyä ei vaarannu.
Siten voi kestää.

Suuri täydellisyys on kuin vajavuus,
se ei käyttämällä kulu.

Suuri täyteys on kuin tyhjyys,
se ei käyttämällä tyhjene.

Suuri suoruus on kuin kaarevuus,
suuri nokkeluus on kuin typeryys,
suuri puhetaito on kuin änkytys.

Tyyneys voittaa kiihkeyden,
kylmyys voittaa kuumuuden,
kirkas tyyneys on taivaan mitta.

Taivaan alla on *Tao*:
työhevoseset lannoittavat peltoja;
taivaan alla ei ole *Taoa*:
sotaratsut synnyttävät autiomaassa.

Ei ole suurempaa onnettomuutta
kuin tietämättömyys siitä, mikä riittää;
jos tietää riittävän olevan riittävää, se riittää aina.

Menemättä ovesta ulos
tietää taivaanalaisen;
vilkaisematta ikkunasta
näkee taivaan *Taon*.
Mitä kauemmas vaeltaa,
sitä vähemmän tietää.

Siksi Viisas tietää vaeltamatta,
ymmärtää näkemättä,
onnistuu toimimatta.

Päivittäin hyötyy oppimisesta,
päivittäin vähenee *Taon* täyttyminen.
Vähenee ja jälleen vähenee,
joten ei saa mistään kiinni.

Ei tee mitään, mitään ei jää tekemättä.
Saa taivaanalaisen aina tekemättä.
Tekemällä tekeminen
ei riitä taivaanalaisen saamiseen.

Viisas on aina vailla sydäntä,
hän pitää kansan sydäntä omanaan.

Hyvyyteen vastaan hyvyydellä;
myös ei-hyvyyteen vastaan hyvyydellä:
ten hyvyys.

Luottamukseen vastaan luottamuksella;
myös ei-luottamukseen vastaan luottamuksella:
ten luottamus.

Viisas on taivaan alla vailla haluja, vaatimaton,
taivaanalaisen vuoksi hän yksinkertaistaa sydämensä.
Kansan kaikki huomio on korvissa ja silmissä,
Viisas on kuin lapsi.

Elämä alkaa syntymästä ja loppuu kuolemaan.

Pitkäikäisiä on kolme kymmenestä;

lyhytikäisiä on kolme kymmenestä;

kuoleman kentille kuolemaan meneviä on kolme kymmenestä.

Miksi näin?

Koska himoitaan elämää elämänä.

On sanottu, että taitavasti eletyssä elämässä

ei maita vaellettaessa kohdata tiikereitä tai sarvikuonoja
eikä sodassa vahingoituta aseista.

Silloin ei ole sitä, mihin sarvikuono sarvensa survaisee,

tiikeri kynsillään iskee,

ase terällään viiltää.

Miksi näin?

Koska ei mennä kuoleman kentille!

Tao synnyttää ne,
te hoitaa ne:
muodostaa ne aineesta,
muovaa ne ympäristön voimalla.
Tämän vuoksi ei yksikään kymmenestätuhannesta ole
kunnioittamatta *Taoa* ja arvostamatta *tetä*.

Taon kunnia, *ten* arvokkuus:
eivät käske, antavat kasvaa luonnollisesti.
Sillä *Tao* synnyttää ne,
te hoitaa ne:
kasvattaa ja kypsyttaa;
kohottaa ja kehittää;
ravitsee ja suojelee.

Synnyttää, mutta ei omista;
toimii, mutta ei kerskaile;
kasvattaa, mutta ei hallitse:
tätä kutsutaan mystiseksi *teks*i.

Kaikella taivaan alla on alku,
sitä pidetään Äitinä.
Kun Äiti saavutetaan,
tunnetaan lapsi;
kun lapsi tunnetaan,
suojellaan Äiti,
eikä elämä tuhoudu, vaikka ruumis kuolisi.

Kun tukahduttaa halun huokosen,
sulkee halun oven,
ei rasi elinaikanaan.
Kun avaa halun huokosen,
auttaa halun toimimaan,
ei pelastu elinaikanaan.

Pienenä näyttäytymistä sanotaan valaistumiseksi,
pehmydessä pysymistä kutsutaan voimaksi.
Kun käyttää valoa,
palaa uudestaan valaistumiseen,
ei aiheuta vahinkoa ruumiille.
Tämä on ainoan seuraamista.

Minulle on suotu hieman tietoa:

Suurta Tietä kuljettaessa pelätään aina poikkeamista.

Suuri Tie on tasainen,
mutta syrjäpolkuihin ihminen mieltyy.
Palatsin nurmet oikein kitketyt,
pellot tosi karut,
viljasäilöt typötyhjä;
pukeudutaan kirjailtuun silkkiin,
kannetaan teräviä miekkoja,
halveksitaan ruokaa ja juomaa,
haalitaan ylen määrin omaisuutta ja tavaroita:
tämä on rosvojen loistoa.
Se ei ole *Taon* mukaista.

Taitavasti istutettua ei voi nyhtää pois,
taitavasti syleilty ei voi irtautua,
lapset ja lapsenlapset palvovat sitä jatkuvasti rituaaleissa.

Te toteutuu ihmisessä, *te* on aito;
te toteutuu perheessä, *te* on runsas;
te toteutuu kylässä, *te* kasvaa;
te toteutuu valtiossa, *te* kukoistaa;
te toteutuu taivaan alla, *te* yleistyy.

Sen vuoksi,
toisia voi tarkkailla itsessään,
perheitä perheessään,
kyliä kylässään,
valtioita valtiossaan,
taivaan alla olevia taivaan alla olevassa.
Miten minä voin tietää taivaan alla olevan?
Näin.

Ten pitävän syvyyttä voi verrata vastasyntyneeseen.
Myrkylliset hyönteiset eivät häntä pistä,
villipedot eivät häneen kajoa,
petolinnut eivät hänen kimppuunsa hyökkää.
Hänen luunsa ovat heikot ja lihaksensa pehmeät,
mutta silti hänen otteensa on luja.
Hän ei tiedä mitään naaraan ja koiraan yhdyinnästä,
mutta silti hänen siittimensä nousee,
sillä ytimen olemus on äärimmillään.
Hän voi kirkua koko päivän,
mutta silti hän ei käheydy,
sillä sopusointu on äärimmillään.
Sopusoinnun tuntemista sanotaan pysyväksi olemiseksi,
pysyvän olemisen tuntemista kutsutaan valaistumiseksi.

Kasvavaa elinvoimaa sanotaan hyväenteiseksi.
Himon energiaa sanotaan voimaksi.
Kun voima on voimakkainta,
se alkaa kutistua,
koska se ei ole *Taon* mukaista.
Mikä ei ole *Taon* mukaista, loppuu pian.

Joka tietää, ei puhu,
joka puhuu, ei tiedä.

Tukahduttaa huokonen,
sulkea ovi;
tylsyttää terävyys,
avata solmu;
säättää valo,
sekoittua tomuun.

Tätä kutsutaan mystiseksi samuudeksi.
Sillä kun sitä ei saada, se muuttuu läheiseksi,
kun sitä ei saada, se muuttuu etäiseksi;
kun sitä ei saada, se muuttuu hyödylliseksi,
kun sitä ei saada, se muuttuu haitaksi;
kun sitä ei saada, se muuttuu arvokkaaksi,
kun sitä ei saada, se muuttuu halvaksi.
Sen tähden se tulee arvokkaaksi taivaan alla.

Hallitaan valtiota tervein voimin,
käytetään yllätyksiä sodissa,
saadaan teoitta taivaan alla.

Mistä voin tietää miksi näin on?

Tästä:

mitä enemmän rajoituksia,
sitä köyhempi kansa on;
mitä enemmän teräviä esineitä,
sitä sekavammat koti ja valtio ovat;
mitä enemmän nokkelia temppuja tehdään,
sitä oudompia asioita syntyy;
mitä enemmän käskyjä ja lakeja esiintyy,
sitä enemmän tulee varkaita ja rosvoja.

Siksi Viisas sanoo:

”Minä en toimi,
kansa kehittyy itse;
minä miellyn tyyneyteen,
kansa muuttuu itse terveeksi voimaksi;
minä en häiritse,
kansa vaurastuu itse;
minulla ei ole haluja,
kansa pysyy itse veistämättömänä puuna.”

Kun hallitaan vaatimattomasti,
kansa on rehellistä;
kun hallitaan koreillen,
kansa viekastelee.

Onni, siihen epäonni kätkeytyy;
epäonni, siitä onni riippuu.
Miten tuntea niiden välinen raja?
Siihen ei ole oikeaa mittaa!
Suoruus voi muuttua kieroudeksi,
hyvyys voi muuttua pahuudeksi.
Ihminen on harhaillut eksyksissä jo kauan.

Siksi Viisas on
kulmikas muttei kolhi,
särmikäs muttei leikkaa,
vilpitön muttei suuretele,
valaiseva muttei loista.

Hallittaessa ihmistä ja palveltaessa taivasta
ei mikään ole parempaa kuin pidättäytyminen.

Vain pidättäytymällä voi varhain alistua;
varhain alistuminen on *ten* jatkuvaa kasvua;
ten jatkuva kasvu: ei ole mitään voittamatonta;
ei mitään voittamatonta: rajaa ei tunneta;
rajaa ei tunneta: saavutetaan valtakunta.
Valtakunnalla on Äiti: se pysyy kauan.
Tästä sanotaan: juuret ovat syvät ja perustukset vahvat,
pitkän elämän ja kestävän katsomuksen *Tao*.

Suuren valtakunnan hallitseminen on kuin pienten
kalojen keittämistä.

Kun *Tao* saapuu, aaveet eivät ole jumalia;
ei vain niin, etteivät aaveet ole jumalia,
vaan että jumalat eivät vahingoita ihmistä;
ei vain niin, etteivät jumalat vahingoita ihmistä,
vaan että Viisaskaan ei vahingoita ihmistä.
Kun kumpikaan ei vahingoita,
te yhdistyy ja palaa.

Suuri valtakunta on kuin alanko, johon joet virtaavat,
taivaan alla naaraat, joihin taivaan alla olevat yhtyvät.
Naaras aina voittaa uroksen tyyneydellään,
tyyneys on alhaalla.

Sen vuoksi suuri valtakunta pienentää itsensä pienen
valtakunnan edessä saadakseen pienen valtakunnan;
pieni valtakunta pienenee suuren valtakunnan edessä
yhdistyäkseen suureen valtakuntaan.

Sen vuoksi alhaalla olemalla saa tai alhaalla olemalla
tulee saaduksi.

Suuri valtakunta ei halua muuta kuin väestöä,
pieni valtakunta ei halua muuta kuin väestölleen lisää
mahdollisuuksia.

Ne kumpikin saavat, mitä haluavat.

Suuren on parempi olla alhaalla.

Tao, kymmenientuhansien olioiden ihme.
Hyvälle se on aarre, ei-hyvälle se on suoja.

Kauniit sanat voivat ostaa ja myydä,
kauniit teot voivat lisätä ihmisen arvoa.
Jos ihminen ei ole hyvä, miksi hylätä hänet?
Sen vuoksi asetetaan istuimelle taivaan poika,
valitaan kolme ministeriä.
Vaikka tarjolla on jadekiekko vaunussa,
jota vetää nelivaljakko,
mikään ei ole parempaa kuin istua *Taossa*.

Miksi muinaiset arvostivat *Taoa* niin?
Eikö ole sanottu: pyytävä saa, syylliset saavat anteeksi?
Sen vuoksi sitä pidetään arvokkaana taivaan alla.

Toimia toimimatta, asioida asioimatta,
maistaa maistamatta.

Suuri, pieni, enemmän, vähemmän.

Vastata kaunaan *tellä*.

Suunnitella vaikeita asioita, kun ne ovat helppoja;
tehdä suuria tekoja, kun ne ovat pieniä;
taivaan alla vaikeat asiat pitää aloittaa,
kun ne ovat helppoja;
taivaan alla suuret asiat pitää tehdä lähtien pienistä
yksityiskohdista.

Sillä Viisas ei pidä niitä lopulta suurina,
sen tähden hän voi toteuttaa niiden suuruuden.

Helposti luvattu on vaikeasti uskottava,
koska helppokin on vaikeaa.

Sen vuoksi Viisas pitää helppoa vaikeana,
siksi se ei ole vaikeaa.

Rauhallinen on helppo pidellä,
enteittä on helppo suunnitella.
Hauras on helppo murtaa,
pieni on helppo hajottaa.
Tehdä se, kun sitä ei ole,
hoitaa sitä, kun se ei ole vielä kaoottinen.

Kahden ihmisen yhdessä syleiltävä puu
kasvaa pienestä versosta;
yhdeksänkerroksinen torni nousee multakasasta;
tuhannen virstan matka alkaa ensimmäisestä askelesta.

Joka toimii, häviää,
joka pitelee, menettää.
Siksi Viisas ei toimi eikä sen tähden häviä,
ei tavoita eikä menetä.

Usein kansan toiminta epäonnistuu juuri,
kun se on onnistumaisillaan.
Jos on huolellinen alusta asti loppuun saakka,
silloin ei voi epäonnistua.

Siksi Viisas haluaa haluamatta,
ei arvosta vaikeasti saatavia tavaroita;
oppii oppimatta, palaa siihen, minkä ohi muut kulkevat.
Auttaakseen kymmentätuhatta oliota löytämään oman
alkuluontonsa hän ei uskalla toimia.

Muinaisajan taitavat *Taon* seuraajat
eivät sivistäneet kansaa
vaan yksinkertaistivat sen.

Kansaa on vaikea hallita,
kun kansalla on liikaa tietoa.
Sen vuoksi,
kun hallitaan valtiota tiedolla:
valtio kärsii;
kun hallitaan valtiota ei-tiedolla:
valtio menestyy.

Molempien tietäminen on myös mitta,
mitan pysyvää tietämistä kutsutaan mystiseksi *teks*i.
Mystinen *te* on syvä, kaukainen,
se suuntautuu aineellisuutta vastaan,
sen jälkeen saavutetaan suuri sopusointu.

Joet ja meri voivat olla satojen laaksojen herrat,
koska ne ovat taitavasti niitä alempana,
ja siksi ne voivat olla satojen laaksojen herrat.

Sen vuoksi,
jos Viisas haluaa kansan olevan ylhäällä,
hänen on oltava puheillaan alhaalla;
jos haluaa kansan olevan edessä,
on itse oltava takana.
Kun Viisas on ylhäällä, kansa ei pidä sitä raskaana;
kun hän on edessä, kansa ei pidä sitä vahingoittavana.
Silloin taivaan alla olevat mieltyvät työntämään
eteenpäin eivätkä kyllästy.
Koska hän ei kilvoittele, taivaan alla mikään ei voi
kilvoitella hänen kanssaan.

Taivaan alla sanotaan, että *Taoksi* kutsumani on liian suuri, se näyttää olevan vailla vertaa.

Koska se on suuri, se näyttää olevan vailla vertaa.

Jos sillä olisi vertainen,

se olisi muuttunut pieneksi kauan sitten.

Minulla on kolme aarretta, jotka pidän ja joita suojelen:

ensimmäinen on lempeys,

toinen on yksinkertaisuus,

kolmas: en tohdi olla muiden edessä taivaan alla.

Lempeyden vuoksi voi tulla rohkeaksi;

yksinkertaisuuden vuoksi voi tulla laajaksi;

jos ei tohdi olla muiden edessä taivaan alla,

voi tulla kaikkein ylimmäksi.

Nykyään hylätään lempeys ja ollaan rohkeita,

hylätään yksinkertaisuus ja ollaan laajoja,

hylätään takana olo ja ollaan edessä, kuollaan.

Lempeydellä taisteltaessa voitetaan

ja puolustettaessa keitetään.

Jos taivas haluaa pelastaa, se suojelee lempeydellä.

Taitava kenraali ei ole sotaista;
taitava soturi ei suutu helposti;
taitava voittaja ei kohtaa vihollista;
taitava ihmisten hyödyntäjä alentaa itsensä.
Tämä on kilvoittelemattoman *te*,
sitä sanotaan ihmisten hyödyntäjän voimaksi;
sitä sanotaan taivaan,
muinaisen kanssa yhtymisen täyteydeksi.

Sodittaessa sanotaan:

en tohdi tehdä itseäni isännäksi
mutta teen itseni vieraaksi;
en tohdi edetä tuumaa mutta vetäydyn jalan.
Tätä sanotaan marssimiseksi ilman marssia,
käsien nostamiseksi ilman käsivarsia,
hyökkäämiseksi ilman vihollista,
hallitsemiseksi ilman aseita.

Ei ole suurempaa onnettomuutta
kuin aliarvioida vihollisensa,
vihollisensa aliarvioiva on vaarassa
menettää suojeleman aarteet.
Sen tähden vastapuolten kohdatessa
se, joka suree taistelua, voittaa.

Sanani ovat perin helpot ymmärtää
ja perin helpot toteuttaa,
silti taivaan alla niitä ei kukaan kykene ymmärtämään
eikä toteuttamaan.

Puheessa esi-isä,
toimessa herra.
Tätä ei ymmärretä,
koska minuakaan ei ymmärretä.

Minua ymmärtävä on harvinainen,
minuun nojaava on arvokas.
Sen vuoksi Viisas käyttää karkeita vaatteita
mutta kantaa sylissään jadea.

Tietää, ettei tiedä, on ylintä;
ettei tiedä, mutta luulee tietävänsä, on sairautta.
Joka tietää sairauden sairaudeksi,
ei ole sairas.
Viisas pitää sairautta sairautena,
siksi hän ei ole sairas.

Kansa ei pelkää pelottavaa,
suuri pelko saapuu.

Älä ahdistu kansan asuinpaikkaa,
älä rasita sen elämää.
Vain kun et rasita,
et tule räsitukseksi.

Sen vuoksi Viisas tuntee itsensä eikä nosta itseään,
rakastaa itseään mutta ei korosta itseään.
Siksi hylkää tuon ja valitsee tämän.

Kun uskaltaa, seuraa tappamista,
kun rohkenee olla uskaltamatta, seuraa elämistä.
Nämä kaksi joko hyödyttävät tai vahingoittavat.
Taivas vihaa mitä vihaa,
kuka tietää syyn?

Taivaan *Tao*:
ei kilvoittele mutta taitavasti voittaa,
ei vastaa mutta taitavasti vastaanottaa,
ei kutsu mutta kaikki tulevat itsestään,
on tyyni mutta taitavasti suunnittelee.

Taivaan verkko on ääretön, väljä,
eikä sen läpi putoa mikään.

Jos kansa ei pelkää kuolemaa,
miksi uhata sitä kuolemanrangaistuksella?
Jos pelottelee ihmisiä kuolemalla,
ne, jotka toimivat lainvastaisesti,
voidaan ottaa kiinni ja tappaa.
Kuka uskaltaa?

On olemassa mestaripyöveli, joka tappaa.
Jos joku muu tappaa mestaripyövelin sijaan,
sanotaan, että hän tekeytyy veistäessään
suureksi puusepäksi.
On harvinaista, ettei hän vahingoita omia käsiään.

Kansan nälkä johtuu siitä, että vaaditaan liikaa veroja,
siksi kansa näkee nälkää.

Kansaa on vaikea hallita,
koska ylhäiset toimivat toimimalla,
siksi on vaikea hallita.

Kansa halveksii kuolemaa, koska ylhäiset elävät himossa,
siksi se halveksii kuolemaa.

Se, joka elää himotta, on arvokkaampi kuin se,
joka elää himoiten.

Elävä ihminen on pehmeä ja taipuisa,
kuollut kova ja kankea.

Elossa ruoho ja puu ovat pehmeitä ja notkeita,
kuolleina hauraita ja kuivia.

Sen vuoksi kovuus ja kankeus ovat kuoleman kaltaisia,
pehmeys ja notkeus ovat elämän kaltaisia.

Siksi voimakas sotajoukko tuhotaan,
vahva puu kaadetaan.

Voimakkuus ja suuruus pysyvät alhaalla,
pehmeys ja notkeus pysyvät ylhäällä.

Taivaan *Tao*, eikö se ole kuin jännittäisi jousen?
Ylhäällä oleva vedetään alas,
alhaalla oleva nostetaan ylös;
liiasta vähennetään,
vajaaseen lisätään.

Taivaan *Tao* vähentää liiasta
ja siten lisää vajaaseen.
Ihmisten *Tao*, päinvastoin, vähentää vajaasta
ja lisää liikaan.

Kuka voi tarjota taivaan alla liiastaan?
Ainoastaan se, jolla on *Tao*.

Siksi Viisas toimii muista riippumatta,
saavuttaa tuloksia mutta ei viivy niissä,
ei halua siten näyttää taitavuuttaan.

Taivaan alla mikään ei ole pehmeämpää
ja heikompaa kuin vesi,
mutta hyökkäyksessä kovat ja vahvat eivät voita sitä,
koska sitä ei voi muuttaa millään.

Heikkous voittaa vahvuuden,
pehmeys voittaa kovuuden;
taivaan alla ei ole ketään, joka ei tätä tiedä,
silti kukaan ei voi toteuttaa tätä.

Sen vuoksi Viisas sanoo:
”Se, joka vastaanottaa nöyryytetyn valtakunnan,
on maan haltija;
se, joka vastaanottaa vaaralle alttiin valtakunnan,
on taivaan alla kuningas.”
Totuudelliset sanat kuulostavat ristiriitaisilta.

Sovitetaan suuri kauna, silti on kaunaa varmasti jäljellä.

Vastataan kaunaan *tellä*.

Miten toimitaan taitavasti?

Siksi Viisas pitää sopimuskirjan vasemman puolen
eikä vaadi ihmisiltä mitään takaisin.

Se, jolla on *te*, on sopimuskirjan pitävän kaltainen.

Se, jolla ei ole *tetä*, on verojen kerääjän kaltainen.

Taivaan *Taolla* ei ole suosikkeja,
se aina antaa ihmiselle hyvää.

Pieni valtakunta, vähän kansaa.

Vaikka on erilaisia välineitä, ei niitä käytetä;
kansa saadaan suhtautumaan kuolemaan vakavasti,
mutta se ei muuta kauaksi.

Vaikka on veneitä ja vaunuja, niillä ei kuljeta;
vaikka on asepukuja ja aseita, niitä ei tarvita.
Palautetaan ihmiset tekemään solmunuoria ja
käyttämään niitä.

Kansa herkuttelee ruoalla ja pitää vaatteitaan kauneina,
asuu rauhassa ja iloitsee tavoistaan.
Nähdään naapurivaltakunnat ja kuullaan niiden kanojen
ja koirien äänet,
ihmiset vanhenevat ja kuolevat,
mutta kansat eivät ole keskenään tekemisissä.

Luotettavat sanat eivät ole kauniita,
kauniit sanat eivät ole luotettavia..

Taitava ihminen ei väitä,
joka väittää, ei ole taitava.

Joka tietää, ei tiedä paljon,
joka tietää paljon, ei tiedä.

Viisas ei kokoa.
Kun toimii ihmisten hyväksi, saa itse enemmän;
kun antaa muille lisää, saa itse lisää.

Taivaan *Tao* hyödyttää, ei vahingoita;
Viisaan *Tao* toimii kilvoittelematta.